

disse Fortegnelse, dog at Fremlæggelse i de tilgrændsende Communer kun er nødvendig, naar Veie foreslaaes nedlagte.

Ingen Indsigelse mod de af Amtsrædet eller Amtmanden tagne Beslutninger om Nedlæggelse af offentlige Veie skal kunne gjøres gjældende senere end 1 Aar efter, at Beslutning derom er offentliggjort.

De i Henhold til det Foranstaaende nedlagte offentlige Veie blive at aflægge, og det til samme hørende Jordsmon at bortselge ved Sogneforstanderskabets eller Communalbestyrelsens Foranstaltning, medmindre Nogen inden et Aar efter, at Veiens Nedlæggelse som offentlig er endeligt bestemt, paastaar, at Veien eller nogen Deel af samme er af Bigtighed for hans Eiendom, og saadant erkendes af Amtsrædet eller Amtmanden, eller godtgjøres ved Landvæsencommissions Hjendelse, i hvilket Tilfælde Veien vedbliver og for Eftertiden vedligeholdes efter Reglerne i Lov af 14de April 1865 om private Veies Vedligeholdelse.

Naar en Veie aflægges og bortselges, skal det til samme hørende Jordsmon tilbydes de tilgrændsende Lodsieiere. Vilde disse ikke overtage det efter Buerbering eller anden Overenskomst, kan Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen afhænde det til Andre. — Det ved Salget indvundne Udbytte skal anvendes til Fordeel for vedkommende Sogn eller Commune.

§ 7.

I Henseende til Anlæg af nye offentlige Biveie eller Udvidelse eller Omlægning af en ældre offentlig Biveie har det sit Forblivende ved de i Lov af 20de August 1853 indeholdte Bestemmelser.

§ 8.

Det paaligger ethvert Landsogn og enhver Kjøbstad at holde de over sammes Grundlæggende Biveie (§ 5) i forsvarelig Stand. Forstanderskaberne for Landets og Communalbestyrelserne for Kjøbstædernes Vedkommende bestyre disse Veie og bestemme navnlig, hvilke Arbejder aarligt skulle foretages paa dem, samt naar og hvorledes Arbejderne skulle udføres. De besørge Tilsigelser til de Arbeidspligtige og føre Tilsyn med Arbejdets forsvarelige Udførelse.

§ 9.

For Kjøbstædernes Vedkommende skeer Biveienes Anlæg og Vedligeholdelse efter Communalbestyrelsens Bestemmelse enten ved Entreprise efter Licitation eller ved leiede Folk, og Udgifterne dertil udredes af Ræmmerkassen.

For Landets Vedkommende skal Biveienes Anlæg og Vedligeholdelse i Reglen udføres paa en af ovenangivne Maader; dog kan vedkommende Sogneforstanderskab, hvor Omstændighederne tale derfor, bestemme, at Naturalarbejde skal anvendes i det nævnte Diemed.

I første Tilfælde bliver Udgiften at paaliggende Beboerne i Sognet paa samme Maade og efter samme Regler som Fattiggfatten, og der kan i det Aar, i hvilket Veitudgiften er afholdt paa denne Maade, ikke affordres Husemænd og Indsiddere i Sognet mere end to af de tre i Fred. af 27de Mai 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 ommeldte Arbeidsdage til Communen.

Anvendes Naturalarbejde, bliver det at udføre af Hærfornbrugerne i Sognet efter de hidtil gjældende Regler. — Forsømmer Nogen at udføre det ham paalagte Arbejde, kan Sogneforstanderskabet lade det udføre for hans Regning. Udgiften hertil kan indbrives ved Udpantning, saafremt han ingen Indsigelse fremsætter. Hvis han derimod paasthyder ikke at have modtaget Tilsigelse eller fremsætter anden saadan Indsigelse, bliver Sagen at behandle som offentlig Politisag. Den Forsømmelige kan derhos ved Politiretten idømmes Bøder fra $\frac{1}{3}$ til 10 Rd., der tilfalde de Fattiges Kasse.

§ 10.

Naar betydeligere Arbejder, deriblandt Broanlæg, foresalbe paa Biveiene, hvortil teknisk Hjælp maatte ansøes fornøden, bør Amtsrædet, saavidt Omstændighederne tillade det, beordre Amtets Veinspecteur til at hde den fornødne Vistand, ligesom Amtsrædet, naar Bekostningerne ved saadanne Arbejder maatte være altfor byrdefulde for det vedkommende Sogn, kan tilstaae samme et Bidrag af Amtsrepartitionssonden. Saa kan Rædet og, naar